

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 5C/61/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717213909
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2018:7717213909.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v spore žalobkyne O. X., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X. XXXX/XX, X., zastúpenej JUDr. Imrichom Hrubým, advokátom, Štefánikova 10, Michalovce proti žalovanej A. A., ros. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X. X, X., o obnovu konania t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Súd priznáva žalovanej 100 % náhradu trov konania o ktorých bude rozhodnuté osobitným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu 07.09.2017 a následne aj úpravou žalobného návrhu, ktorá bola doručená súdu 01.02.2018 sa domáhala povolenia obnovy konania v zmysle § 397 písm. a/ CSP proti všetkým výrokom rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 02.12.2013 sp. zn. 5C 143/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6Co 266/2014, ktorý nadobudol vykonateľnosť 03.01.2015 na základe ktorého bola žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanej 10.556,09 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 01.09.2009 do zaplatenia a na trovách konania 4.725,19 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedla, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy týkajúce sa predmetu pôvodného konania, ktoré ona bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní a že tieto môžu privediť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tiež vyšli najavo dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a tieto tiež môžu privediť pre žalobkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

2. Najviac tri mesiace pred podaním žaloby sa žalobkyňa stretla s bývalým zamestnancom Slovenskej sporiteľne, a.s. p. E.. Z.R., ktorý žalobkyňu zriaďoval vyplácanie úverov na vyplatenie ktorých jej podľa napadnutého rozsudku mala žalovaná požičať finančné prostriedky. Uvedenému svedkovi E.. Z. žalobkyňa vyrozprávala svoju vzniknutú situáciu ohľadom poskytnutia finančných prostriedkov na vyplatenie jej úveru, spor a exekúciu, ktorá nasledovala. Tento sa jej vyjadril, že si je vedomý, že žalobkyňa v pobočke sporiteľne žiadnu pôžičku nedostala, že je ochotný to dosvedčiť pred súdom. Tiež svedok V. V. bol svedkom pri náhodnom rozhovore žalobkyne so žalovanou, ktorý sa uskutočnil v krátkom čase pred podaním žaloby na obnovu konania. Obsahom rozhovoru žalobkyne a žalovanej bolo to, že žalovaná potvrdila, že nešlo o pôžičku, ale že sa bála, žeby jej žalobkyňa peniaze nevrátila. V rovnakom období sa žalovaná stretla aj s X. Z., ktorá jej potvrdila, že bola svedkom toho ako sa žalobkyňa rozprávala s matkou žalovanej s p. A. V.Á.. Rozhovor sa mal uskutočniť na ulici Fraňa Kráľa v Michalovciach pri ktorom matka žalovanej jednoznačne uviedla, že peniaze, ktoré boli predmetom sporu boli žalobkyňu darované a že tieto neboli požičané, ale dané žalobkyňu na spoločné výdavky, keď sa žalobkyňa zosobášila so synom žalovanej, aby mali z čoho žiť, nakoľko syn žalovanej v tom

čase nepracoval. Uvedených svedkov navrhla ohľadom vyššie uvedených skutočností vypočuť. Vyššie uvedené skutočnosti považovala žalobkyňa za dostatočné dôvody na obnovu konania, keďže bez svojej viny tieto nemohla uplatniť v pôvodnom konaní, keďže sa o nich dozvedela v lehote troch mesiacov pred podaním žaloby na obnovu konania a môžu pre žalobkyňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko sú dostatočné na preukázanie, že sa v danom prípade nejednalo o pôžičku, ale o dar. Lehotu uvedenú v § 403 ods. 1 CSP na podanie žaloby na obnovu konania žalobkyňa považovala za zachovanú.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu 25.05.2015 uviedla, že E.. Z., bývalého pracovníka Slovenskej sporiteľne, a.s. videla v živote raz, a to v čase keď po vybratí jej finančných prostriedkov tieto žalobkyňa poukazovala na svoje pôžičky, kedy tento pracovník tieto peniaze od žalobkyne prijímal, teda že pôvodné úvery žalobkyne boli uhradené práve z pôžičky, ktorú jej poskytla žalovaná, pričom svedok E.. Z. sa pri tejto finančnej operácii vôbec nerozprával s prítomnými účastníkmi o tom z akých finančných prostriedkov sa úvery žalobkyne uhrádzajú. Tento si len robil svoju prácu a pôvod peňazí rozhodne nevedel. Čo sa týka svedka V. uviedla, že tohto vôbec nepozná. So žalobkyňou je v nepriateľskom vzťahu a preto s touto vylúčila vôbec nejaký rozhovor, ktorého svedkom mal byť práve označený svedok V. V.. Čo sa týka ďalšej označenej svedkyne X. Z. uviedla, že ani túto nepozná a v podstate podľa údajov žalobkyne táto svedkyňa by mala svedčiť o nejakom rozhovore ku ktorému došlo medzi žalobkyňou O. X. a jej matkou A. V., ktorá je osobou v pokročilom veku, keďže má 87 rokov. Je zdravotne hendikepovaná, má rôzne fyzické aj psychické onemocnenia a táto nebola svedkom pri uzatváraní zmluvy o pôžičke medzi žalovanou a žalobkyňou, preto ani nemôže mať vedomosti o tom, či sa jednalo o pôžičku alebo o dar, ako to údajne tvrdí žalobkyňa a ako to má potvrdiť svedkyňa Z..

4. Žalovaná svojím podaním zo dňa 14.09.2018 navrhla vypočuť ako svedkov F. Z., jej syna ako aj A. V., jej matku. Ďalším podaním z 25.09.2018 navrhla vypočuť aj ďalších svedkov E.. V. a R. J., oboch z adresy J. X. X, X., ktorých svedkov bola údajne presvedčať žalobkyňa, aby svedčili v jej prospech.

5. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 5C 143/2013 hlavne z rozsudku 5C 143/2013-30 zo dňa 02.12.2013 súd zistil, že v predmetnom konaní sa ako žalobkyňa A. A. domáhala voči žalovanej O. X. zaplata 10.556,09 eur spolu s príslušenstvom, a to na tom základe, že jej uvedenú sumu v čase od 24.03.2009 do 27.03.2009 A. A. požičala a že žalobkyňa O. X.O. túto sumu použila na úhradu svojich dlhov v Slovenskej sporiteľni, a.s., pobočka Michalovce. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 6Co 266/2014 tento prvostupňový rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.12.2014. Súd mal za preukázané, že žaloba A. A. je dôvodná, keďže z vykonaného dokazovania uzavrel, že sa jednalo o pôžičku a nie o dar, ako to tvrdila v pôvodnom konaní žalobkyňa O. X..

6. Z prednesu zástupkyne žalobkyne v konaní 5C 61/2017 na č. I. 134 spisu vyplýva, že niekedy v lete 2017 najviac v lehote troch mesiacov pred podaním žaloby sa O. X. stretla s E.. Z., ktorý žalobkyňu zariaďoval vyplácanie spotrebného úveru na vyplatenie ktorého jej mala podľa napadnutého rozsudku A. A. požičať finančné prostriedky. Žalobkyňa sa rozprávala s E.. Z. a vyrozprávala mu svoju situáciu v tom období a ten sa jej vyjadril, že pri vyplácaní predmetného úveru nebola ani zmienka o tom, žeby sa jednalo o pôžičku zo strany p. A.. Zároveň približne v tom istom čase stretla O. X. aj p. V., ktorý bol svedkom pri rozhovore O. X. s A. A., pričom z uvedeného rozhovoru vyplynulo, že žalovaná potvrdila, že peniaze, ktoré dala žalobkyňu neboli pôžičkou, ale darom. Žalovaná sa však bála, žeby tieto peniaze nemohla iným spôsobom získať späť, preto tvrdila, že sa jedná o pôžičku a nie o dar. Tesne pred podaním žaloby sa O. X. stretla s p. Z., ktorá jej potvrdila, že bola svedkom ako sa O. X. rozprávala s matkou žalovanej, kedy matka žalovanej p. V. uviedla, že peniaze, ktoré boli predmetom pôvodného sporu neboli pôžičkou, ale že p. A. tieto peňažné prostriedky poskytla p. X. a svojmu synovi preto, aby mali z čoho žiť. Uvedené svedecké výpovede považovala žalobkyňa za dostatočné dôvody na povolenie obnovy konania.

7. Žalovaná vo svojom prednese na č. I. 135 spisu nárok žalobkyne v celom rozsahu poprela. Uviedla, že ani jeden z navrhovaných svedkov nedosvedčuje, aby predmetná pôžička nebola pôžičkou, ale darom s čím sa súd už vypořiadal v pôvodnom konaní 5C 143/2013.

8. Zo svedeckej výpovede E.. X. Z. na č. I. 136 spisu súd zistil, že v roku 2009 bol pracovníkom Slovenskej sporiteľne, a.s., pobočka Michalovce a bolo to asi v mesiaci marec 2009, kedy vošli do pobočky v Michalovciach tri osoby. Boli to žalobkyňa, žalovaná ako aj ešte jeden pán. Svedok v tom čase robil

finančného poradcu a mal voľný časový priestor, keďže nemal iného zákazníka vyzval ich aby pristúpili k nemu. Títo si sadli a účel návštevy mu ozrejmili v tom, že žalobkyňa p. X. chcela predčasne splatiť svoj úver. Svedok z titulu svojej funkcie, interných predpisov a manuálu, ktorú povinnosť ako pracovník Slovenskej sporiteľne, a.s. mal a dodržiaval sa pýtal, prečo chce splatiť úver skôr a ostatné náležitosti, ktoré mu vyplývali z pracovných povinností, lebo banka tým, že sa skôr splatí úver prichádza o určité finančné prostriedky, i keď je pravdou, že pri predčasnom splatení úveru sa účtuje poplatok za takéto predčasné splatenie úveru. Dôvod tohto predčasného splatenia úveru sa svedok v podstate nedozvedel. Vysvetlil im, že je potrebné vypísať žiadosť a keďže sa jednalo o úver, ktorý bol poskytnutý p. X. tejto dal tlačivo so žiadosťou o vyplnenie a následne k tomuto vyplneniu došlo v jeho prítomnosti. Svedok poučil p. X. ako má tento doklad vyplniť. Čo sa týka finančných prostriedkov na jeho otázku ako chcú tento úver predčasne splatiť mu bolo povedané, že v hotovosti. Svedok bol prekvapený, lebo p. X. mala splatené príslušenstvo, úroky a poplatky a v podstate už táto splácala iba istinu úveru a predčasné zaplatenie úveru v tomto štádiu svedok za celkom štandardné nepovažoval, ale rešpektoval vôľu p. X.. Po jeho usmernení a po vyplnení formálnych náležitostí sa všetky osoby presunuli do pokladne. Nevedel uviesť, ktorá z prítomných účastníčok doniesla peniaze do pokladne. Peniaze však prijal svedok a o vklade ho informoval počítač. Skonštatoval teda, že peniaze na účet poukázané boli. Ďalej svedok uviedol, že v jeho prítomnosti nikto nepovedal, či sa jedná o finančné prostriedky vo forme daru alebo vo forme pôžičky, ktoré boli poukázané na účet p. X.. Z celého rozhovoru so všetkými troma zúčastnenými osobami svedok vycítil, že pán, ktorý bol prítomný pri tejto operácii, tejto návšteve bol partnerom p. X.. Ďalej svedok uviedol, že p. X. stretol niekedy v júni 2017 pri OTP banke v Michalovciach a žalobkyňa ho vtedy oslovila a uviedla ho do situácie, čo sa jej stalo, že prebehlo súdne konanie v ktorom bola zaviazaná zaplatiť tieto vložené finančné prostriedky, lebo bolo tvrdené protistranou, že sa jedná o pôžičku a nie o dar. Svedok jej vtedy povedal, že ak sa takáto finančná operácia robila a ak sa jednalo o pôžičku alebo o dar bolo možné tým, ktorý vkladá tieto peniaze, aby sa urobila poznámka do vkladového dokladu, že sa jedná o pôžičku, resp. dar. Keď mala žalobkyňa pochybnosť o tom, že sa dopustila protistrana protiprávneho konania poradil jej, aby keď je o tom presvedčená podala podnet na trestné stíhanie, resp. jej povedal, že keby sa to stalo jemu, on by to určite riešil formou trestného konania. Opakovane uviedol, že pred ním v marci 2009 nebolo spomenuté niektorým zo zúčastnených troch osôb, či tieto peniaze, ktoré boli vložené na vkladový účet žalobkyne formou predčasného splatenia úveru tvoria dar, alebo či tieto peniaze tvoria pôžičku.

9. Z výsluchu svedka V. V. súd zistil, že tento žalobkyňu p. X. pozná zo svojho pôvodného bydliska, keďže dlhé roky býval na sídlisku F. a ona bývala tiež v tejto lokalite. V júli 2017 bol svedkom rozhovoru medzi žalobkyňou a žalovanou ku ktorému došlo pred poštou v Michalovciach, konkrétne pred stánkom Tiposu na strane od parkoviska a tretou osobou, ktorá počula obsah rozhovoru bol aj X. X., ktorý išiel podať tiket do Tiposu a on ho čakal pred Tiposom pri pošte. Vtedy došlo k stretnutiu žalobkyne a žalovanej a z ich rozhovoru svedok vyrozumel, že sa jedná o rozhovor predmetom ktorého boli poskytnuté peniaze p. Mkrtyčevovej. Jednalo sa o hlasný rozhovor pri ktorom svedok dvakrát počul zo strany p. A., že „áno nepožičala som“, teda v podstate vyrozumel z tohto výrazu p. A., že ona nepožičala peniaze p. X.j, ale ďalej táto uviedla „neposkytla som pôžičku, ale som si myslela, že sa mi peniaze nevrátia“. Raz povedala p. A. „neposkytla som pôžičku“, na ďalšom mieste povedala „hej neposkytla pôžičku“ a v ďalšej časti rozhovoru ako svedok uviedol povedala „neposkytla som pôžičku, ale obávala som sa, že sa mi peniaze nevrátia“. Svedok v ten istý deň náhodne stretol p. X. ešte raz a táto ho požiadala, či by bol ochotný obsah rozhovoru, ktorý počul v ten istý deň povedať ako svedok na súde. Svedok ju ubezpečil, že keď nastane potreba jeho svedeckej výpovede obsah rozhovoru zopakuje aj na súde.

10. Svedkyňa X. Z. uviedla, že pozná z videnia p. O. X., ktorá bola jej susedou na ul. X. XX, kde ona na tomto čísle niekedy bývala. V mesiaci jún 2017, keď išla po ulici Fraňa Kráľa na tejto stretla pri jednoduchovej chirurgii p. O. X.. Pokračovali spolu v ceste smerom do mesta na istej ulici. Na druhej strane ako je jednoduchová chirurgia bola vo dvore staršia štíhla pani, ktorú O. X. oslovila a z ich rozhovoru svedkyňa vyrozumela, že táto pani od ktorej sa dozvedela, že sa jedná o matku žalovanej A. V.. Táto vyslovene povedala O. X. „Editka ja viem, že ti moja dcéra nepožičala, ale dala, aby ste mali z čoho žiť s mojím vnukom, keď sa poberiete“. Svedkyňa z toho usúdila, že sa jedná medzi účastníkmi, teda p. X. a p. A. o dar a nie o pôžičku. Žiadna suma spomenutá nebola. Následne nevedela uviesť v akom časovom rozpätí sa opäť náhodne stretla s O. X. a táto ju oslovila, či príde svedčiť o tom, čo povedala A. V. pri ich ceste smerom od jednoduchovej chirurgie na ulici Fraňa Kráľa. Svedkyňa ju ubezpečila, že počuté skutočnosti príde na súd uviesť.

11. Z výsluchu svedkyne A. V., matky žalovanej na č. I. 145 spisu súd zistil, že táto sa s O. X. stretla pri svojej svedeckej výpovedi v konaní 5C 143/2013 na Okresnom súde Michalovce. Odvtedy túto nestretla, ani s touto nerozprávala. Na otázku, či v júni 2017 bola na ulici Fraňa Kráľa vo svojom dome a či pri bráne domu sa nestretla s O. X. a ešte jednou ženou p. X. Z. svedkyňa uviedla, že na ulicu Fraňa Kráľa 25 príležitostne chodí, keď potrebuje nejakú vec, a to v doprovode svojej dcéry, keďže na uvedenej adrese vlastní dom. Už asi dva roky býva u dcéry, a to v malometrážnom byte na ulici J. X. W. X.. Poprela akékoľvek stretnutie so žalobkyňou alebo s p. Z., ktorú vôbec nepozná. Uviedla, že na ulici Fraňa Kráľa 25 k takémuto stretnutiu v júni 2017 nedošlo. Následne bola prečítaná svedkyňi výpoveď svedkyne X. Z.Z. na č. I. 139 spisu a svedkyňa A. V. poprela tvrdenie X. Z., aby niekedy v júni 2017 na ulici Fraňa Kráľa sa mala stretnúť so žalobkyňou a s p. X. Z.. Poprela tiež obsah údajného rozhovoru, ktorý v priamej reči uviedla svedkyňa X. Z.. Ďalej uviedla, že na ulicu Fraňa Kráľa do svojho domu chodí cca raz za dva týždne, keď potrebuje nejakú vec. Chodí tam spolu s dcérou - žalovanou na taxíku.

12. Žalovaná k výpovedi svedkyne A. V., svojej matky uviedla, že táto má vážne zdravotné problémy, je dlhodobo opakovane nemocná. Bola opakovane hospitalizovaná a liečila sa aj na psychiatrii a že táto žije s ňou sústavne od augusta 2017 na ulici J. X. v malometrážnom byte.

13. Z výpovede svedkyne R. J. na č. I. 154 spisu súd zistil, že táto je susedou A. A., ktorá býva na ulici Obrancov mieru č. 4 a čo sa týka osoby O. X. túto vôbec nepozná. Niekedy v jarných mesiacoch roku 2018 keď išla vyniesť smeti po otvorení dverí zazrela nejakú postavu zozadu, ktorá sa mihla po chodbe. Následne otvorila dvere p. A. na svojom byte a keď vyšla von z tohto bytu oslovila svedkyňu s tým, aby jej išla svedčiť, že p. Mrktyčevová, resp. osoba, ktorú zazrela svedkyňa zozadu na chodbe bola u nej v byte. Svedkyňa p. A. uviedla, že sa nevie vyjadriť, či osoba, ktorú zazrela zozadu bola pani X. a či táto bola v byte pani A.. Rozhodne poprela, aby p. X. bola niekedy u nej v byte, teda v byte svedkyne a o niečom s ňou jednala. Pani X. svedkyňa nepozná a keďže nebola svedkyňou žiadneho rozhovoru medzi účastníkmi konania nevedela sa ani vyjadriť k prípadnému obsahu nejakého rozhovoru.

XX. A. A. uviedla, že p. J.J. ako svedkyňa by mala vypovedať k udalosti ku ktorej došlo v lete roku 2016, kedy na jej dvere zazvonila p. X., ona ju však do bytu nepustila a rozhovor medzi nimi bol na chodbe a vtedy p. X. žiadala žalovanú, aby stiahla exekúciu s čím ona nesúhlasila a tejto povedala, aby k nej viac nechodila, aby ju nevyrušovala a keď ešte raz príde zvonit' na dvere jej bytu zavolá políciu.

15. Svedkyňa J. uviedla, že na takúto udalosť z roku 2016 si vôbec nepamätá. Aj žalobkyňa O. X. poprela, aby niekedy v roku 2016 bola za žalovanou v jej byte na ulici J. X. X.

XX. E.. L. V., svedok, ktorý bol navrhnutý žalovanou, ktorý býva na ulici J. X. X W. X. svoju neúčast písomne dňa 12.11.2018 ospravedlnil. V predmetnom ospravedlnení uviedol, že nepozná ani jednu zo sporových strán. Toho času je po ťažkom úraze hlavy, končatín a chrbtice - trojnásobná zlomenina panvy, poškodené obidve ramená rúk a chrbtice, čo mu spôsobuje značné ťažkosti pri pohybe. Aj vzhľadom na tú skutočnosť, že ani jednu zo sporových strán nepozná žiadal, aby súd pominul jeho výpoveď, keďže nebol svedkom žiadnej rozhodujúcej skutočnosti, ktorá by mala vplyv na výsledok sporu.

17. Zo správy Psychiatrickej nemocnice Michalovce n. o. Strážany na č. I. 148 spisu súd zistil, že A. V., nar. XX.XX.XXXX bola hospitalizovaná v Psychiatrickej nemocnici n. o. Michalovce v roku 2017 v čase od 18. 07.2017 do 07.09.2017.

18. Z prepúšťacej správy A. V., nar. XX.XX.XXXX na č. I. 131 spisu súd zistil, že táto je psychiatrickou pacientkou a z tejto prepúšťacej správy vyplýva, že trpí organickou poruchou s bludmi - podobná schizofrénii, arteriálnou hypertenziou a ischemickou chorobou srdca.

19. Zo správy Nemocnice s poliklinikou Štefana Kukuřu Michalovce a.s. na č. I. 149 spisu súd zistil, že A. V., nar. XX.XX.XXXX v roku 2017 v tejto nemocnici hospitalizovaná nebola.

20. Podľa § 397 písm. a/, písm. b/ CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu priviesť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

21. Podľa § 399 CSP žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

22. Podľa § 400 CSP žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

23. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

24. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobkyne dôvodná nie je. Žalobkyňa uviedla troch svedkov, ktorí mali vypovedať o rozhodujúcich skutočnostiach, ktoré by mali za následok zvrátenie nepriaznivého stavu v prospech O. X., ktorý nastal po právoplatnosti rozsudku 5C 143/2013 Okresného súdu Michalovce. Čo sa týka osoby E. X. Z., ktorý bol pracovníkom Slovenskej sporiteľne, a.s. a ktorý v mesiaci marec 2009 prijal platbu na predčasné vyrovnanie úveru žalobkyne súd mal za to, že žalobkyňa osobu svedka E. X. Z. poznala najneskôr od marca 2009 v pôvodnom konaní 5C 143/2013. Tohto svedka vypočuť nenavrhol hoci túto možnosť mala a aj z výpovede svedka v súčasnom konaní 5C 61/2017 o povolenie obnovy konania v podstate nevyplývala taká skutočnosť, aby svedok mal vedomosť, že pri poukázaní platby na predčasné splatenie úveru žalobkyne v mesiaci marec 2009 v Slovenskej sporiteľni, a.s., pobočka Michalovce niektorá z prítomných strán, teda žalobkyňa, žalovaná ako aj syn A. A. F. Z. spomenuli akým spôsobom žalobkyňa tieto peniaze nadobudla, teda že či sa jedná o dar alebo o pôžičku zo strany žalovanej. V podstate v tomto smere svedok žiadnu vedomosť nemal.

25. Čo sa týka svedeckej výpovede V. V. k rozhovoru medzi O. X. a A. A. podľa tejto výpovede došlo niekedy v júli 2017, ale už samotná výpoveď tohto svedka je rozporuplná. Svedok počul dvakrát zo strany p. A. ako táto uviedla, že O. X. nijakú sumu nepožičala, ale mala obavu, že sa jej tieto peniaze nevrátia, teda už z toho, čo počul svedok je zrejmé, že A. A. chcela, aby jej peniaze, ktoré poskytla O. X.Č. vrátené boli, teda to čo počul svedok a čo uviedol vo svojej výpovedi je kontraproduktívne, keďže na jednej strane hovorí o tom, že A. A. O. X. povedala, že jej neposkytla pôžičku, ale dar a na druhej strane však táto mala obavu, že jej dar nebude vrátený, čo je v rozpore so samotným účelom daru, keďže účelom daru je zmena vlastníckeho práva a účelom pôžičky je zapožičanie aj peňažných prostriedkov, ale ich následné vrátenie, teda súd ani z tejto výpovede nemal za preukázané, aby svedok V. V. uviedol nejakú podstatnú, rozhodnú skutočnosť, ktorá by mala vplyv na zmenu pôvodného rozhodnutia 5C 143/2013 z 02.12.2013.

26. Čo sa týka výpovede svedkyne X. Z., ktorá uviedla, že v júni 2017 spolu s O. X. sa pohybovala po ulici Fraňa Kráľa smerom od jednodňovej chirurgie do mesta a že vtedy došlo k rozhovoru medzi O. X. a A. V., matkou žalovanej k tomuto súd uvádza, že A. V. nebola priamym svedkom poukázania peňazí v marci 2009, keď mala nejaké informácie tak len sprostredkovane od svojej dcéry alebo od svojho vnuka. Táto v konaní 5C 143/2013 vypovedala a z jej pôvodnej výpovede vyplynula len tá skutočnosť, že táto nebola priamym svedkom odovzdania peňazí zo strany A. A. O. X. a nevedela uviesť ani účel týchto peňazí, ktoré jej boli poskytnuté. Je preto kontraproduktívne keď A. V. mala v júni 2017 hovoriť X. Z. a O. X., že sa jednalo o dar a nie o pôžičku, keď aj v tomto konaní 5C 61/2017 A. V. vo svojej opätovnej svedeckej výpovedi poprela, aby sa od stretnutia na súde v konaní 5C 143/2013 s O. X. vôbec stretla. Čo sa týka osoby A. V.E. súd mal za to, že sa jedná o osobu v pokročilom veku, ktorá trpí vážnymi zdravotnými poruchami a okrem toho aj vážnymi psychickými poruchami a jej prípadná výpoveď v tom smere ako to tvrdila X. Z. je nanajvýš pochybná aj vzhľadom k jej veku a zdravotnému stavu. Súd opakuje, že A. V. nebola priamou účastníčkou odovzdania peňazí v marci 2009 v budove Slovenskej sporiteľne, a.s., pobočka Michalovce, a ak mala nejaké informácie o poskytnutí peňažných prostriedkov pre žalobkyňu, jednalo sa len o sprostredkované informácie, teda tvrdené skutočnosti nevníkala sama svojimi zmyslami, ale boli jej poskytnuté len sprostredkovane.

27. Čo sa týka výpovede R. J. táto nepotvrdila tie skutočnosti, ktorých mala byť svedkom, teda aby v roku 2016 bola svedkom rozhovoru medzi A. A. a O. X.. Uviedla, že iba v roku 2018 zahliadla pritom ako išla zo svojho bytu na chodbu nejakú postavu zozadu o ktorej následne tvrdila A. A., že sa jedná o O. X. a že táto bola v byte A. A.. Keďže svedkyňa ju z tohto bytu vychádzať nevidela aj sama mala pochybnosť, či sa jedná o O. X.Č., keďže ju zahliadla vo vzdialenejšej časti chodby a iba zozadu.

28. Súd záverom poukazuje ešte raz na tú skutočnosť, že O. X. mala možnosť navrhnúť výsluch svedka E.. X. Z. ešte v pôvodnom konaní 5C 143/2013, čo však neurobila. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti, keďže osoba E.. X. Z. jej bola známa už od roku 2009 súd dospel k záveru, že nie je splnená podmienka § 403 ods. 1 CSP pri jeho výpovedi, lebo o tvrdenom dôvode obnovy konania žalobkyňa vedela už od marca 2009 a nie v roku 2017 ako to sama tvrdila v žalobnom návrhu a sám svedok E.. X. Z. pôvod peňazí, teda či sa jednalo o pôžičku alebo o dar uviesť nevedel. Z výpovede svedka V. V. v podstate pre súd vyplynul ten záver, že A. A. poskytla finančné prostriedky pre O. X. podľa jeho tvrdenia vo forme daru, avšak vzápätí ten istý svedok uviedol, že mala obavu o vrátení peňazí a teda, ak by žalovaná mala v úmysle žalobkyni predmetné peniaze darovať nehovorila by vzápätí o tom, že tieto peniaze chce nejakým spôsobom vrátiť, teda ani tento dôvod súd neposúdil ako kvalifikovaný dôvod pre povolenie obnovy konania. Čo sa týka svedkyne X. Z. z jej výpovede je zrejmé, že k údajnému rozhovoru medzi O. X. za prítomnosti svedkyne s A. V. došlo v júni 2017 na ulici Fraňa Kráľa a kde A. V. mala povedať, že peňažné prostriedky poskytnuté jej dcérou tvorili dar a nie pôžičku súd opakovane uvádza, že A. V. nebola priamou svedkyňou odovzdania peňazí a o účele, resp. forme odovzdania týchto peňazí mala len sprostredkované informácie. Na dôvažok A. V. poprela takýto rozhovor v mesiaci júni 2017 s O. X. za prítomnosti X. Z.. Súd pri hodnotení tejto výpovede bral do úvahy aj zdravotný stav A. V., ktorá trpí vážnymi zdravotnými poruchami ako aj psychickými poruchami a takto ani jeden z troch produkovaných dôkazov podľa názoru súdu neboli splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu úspešnej žalovanej priznal v rozsahu 100 %. O trovách konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté osobitným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).